

at det er paa fuldstændig urette Sted at ville søge at skaffe ham Beskyttelse samtidig med, at man vil beskytte de Dyr, som stærkest efterstræbes af ham. Med Hensyn til det Ændringsforslag, som er filltet af det ærebe Medlem fra Bornholm (Kosod), vil jeg gjøre en lignende formel Bemærkning imod det, som jeg tillod mig at gjøre ved det forrige Forslag, nemlig at det ærebe Medlem vistnok ikke har læst § 19 i Jagtloven helt igjennem (Kosod: So!). Nei, det kan det ærebe Medlem ikke have gjort. Det ærebe Medlems Forslag siger: „§ 19 i Lov af 1ste April 1871 skal herefter ogsaa gjælde Overtredelser af Bestemmelserne i nævnte Lovs § 16“; men dette behøver det ærebe Medlem ikke at faae vedtaget, det er allerede gjældende. Net ifølge § 19. Jeg antager at det ærebe Medlems Hensigt er at faae offentlig Forsøgning for Overtredelse af § 16 i Jagtloven; efter § 19 ere disse Overtredelser nemlig henviste til privat Raatal. Det ærebe Medlem maa altsaa omredigere Bestemmelsen saaledes, at Jagtloven § 19 forandres for disse Lovovertredelser efter § 16 derhen, at istedetfor privat Forsøgning skulle de i Fremtiden undergives offentlig Forsøgning. Hvis det ærebe Medlem vil læse § 19 i Jagtloven igjennem, vil han ganske sikkert give mig Net i, hvad jeg her siger. Maa ske jeg endnu til Slutning maa gjøre en Bemærkning, som jeg vil henlede de ærebe Forslagsstilleres Opmærksomhed paa. Det er nemlig den, at, hvis deres § 1, saaledes som den nu er omredigeret i Ændringsforslaget under Nr. 1, bliver vedtaget, saa vil Urfluglene være fredede hele Aaret igjennem, og da bliver det nødvendigt ved tredje Behandling at optage en Bestemmelse, som ikke gjør det aldeles umuligt her i Landet i hele Vintertiden at kunne faae Urflugle tilførte fra Norge og Sverrig. Det er nemlig givet, at i det Dieblis dette Bildt er fuldstændig fredet her i Landet, kan det efter §§ 12 og 13 i Jagtloven ikke falshedes eller kjøbes her i Landet. Jeg vil derfor henlede Opmærksomheden paa, at de ærebe Forslagsstillere, hvis denne Bestemmelse om Fredning af Urfluglen kommer ind ved 2den Behandling, da maa være betænkt paa ved 3die Behandling at indsette for Urfluglen en lignende Bestemmelse som den, der findes for andet svensk og norsk Bildt, at det kan indføres og sælges en vis Tid her i Landet, naar det godtgjøres, at det er indført fra Udlandet. Det bliver ganske nødvendigt; thi der drives en stor Handel med Urflugle her i Kjøbenhavn i Vinterens Løb, og det vilde være et stort Saon, hvis man ikke her som hidtil kunde kjøbe norske og svenske Urflugle.

Vojsen: Da jeg faae den store Mængde Ændringsforslag, som dette lille ukyldige Lovforslag har fremkaldt (Vilke: Saa angrede De det!), saa angrede jeg det just ikke, som det ærebe Medlem siger, men jeg blev noget forfærdet. Jeg

vilbe ganske vist ønske, at Loven i sin Virkning i Dyreverdenen maatte være ligesaa frugtbar, som den har været paa Ændringsforslag under dens Behandling. Naar man imidlertid ser nærmere paa disse Forslag, viser det sig, at de reducere sig til enkelte Punkter, hvoraf allerede nogle af Forslagsstillerne have taget de væsentligste tilbage, og jeg haaber, at de Forslag, der blive tilbage, ikke ville være af den Bestaffenhed, at de komme til at sætte Lovforslagets Skjæbne paa Spil. — Forslagsstillerne have tilladt sig at stille Ændringsforslag under Nr. 1 og 8, sigtende til at omredigere Teksten og derved imøbekommet de formelle Indvendinger, som Forslaget mødte ved dets 1ste Behandling her i Salen. Skjøndt vi ikke ubetinget — hvad jeg tillod mig at udtaale ved 1ste Behandling — anse det fornødent for Lovforslagets rette Forstaelse, have vi dog troet, at det vilde være rigtigt at tilveiebringe en Redaktion, som kunde udelukke enhver Misforstaelse; det er dertil Forslaget under Nr. 1 sigter. Det Forslag, der ved Siden deraf er filltet af det ærebe Medlem, som nu havde Ordet, tilligemed en anden æret Forslagsstiller (Jagd), stiller sig ikke fra Forslagsstillernes Forslag under Nr. 1 ved. Andet end derved, at Fredningstiden for Harene foreslaas opretholdt fra 12te September og ikke, som af os foreslaaet, fra 1ste Oktober. Den ærebe Forslagsstiller har motiveret dette Forslag, og saavidt jeg forstod ham, var den væsentligste Grund dertil den, at den 12te September var den Dato, hvorpaa samtlige Fredningsbestemmelser i Jagtloven ellers begyndte. Det er et Hensyn, som naturligen har sin Vægt, men som dog forekommer mig ikke at kunne være afgjørende. Det er ganske vist, at dersom man opretholder den 12te September som Fredningstid, er noget af det Væsentligste, som Lovforslaget tilsigter, ikke opnaaet. Det ærebe Medlem begyndte med den Udtalelse, at det var med Glæde, han havde hilst Forslaget, og at ogsaa han ønskede, man kunde gaa videre i Fredningsbestemmelserne, end man var gaaet i 1871, men det er for mig utvilsomt, at, dersom man ikke opnaar at frede om Harene i September Maaned, vil man ikke opnaa Noget af nogen Betydning, thi det, at man herefter opnaar Fredningsbestemmelser i Januar Maaned, anser jeg ikke for at være af nogen særdeles stor Vægt, det er meget mere af Vigtighed i September Maaned. Jeg har fra forskjellige Sider faaet meget talrige Henvendelser i Anledning af dette Lovforslag, og samtlige disse Henvendelser have været enige om, at, hvad det fortrinnsvis gjaldt om, var at søge Fredningsbestemmelser udvide i hele September Maaned, ja fra meget jagtyndig Side har man endog ønsket at gaa betydelig videre, ja vil endogsaa have Haren fredet til 1ste November, idet der dels gjøres gjældende, at det i den Tid ofte er saa, at Haren er drægtig, navnlig i September — Oktober, og der dels fra Bildthandlers Side er